

AKTIV

PENSJONSTID

Nr. 5. August 1991 # Organ for SDA-arbeideres Pensjonistforening # 2. årgang

Nov.

SOVJETLEDER unngikk såvidt drukningsdøden i dåpsvannet

Av Alf Lohne

Sovjets nasjonalhelt, under og etter de dramatiske kuppdager i høst, Boris Jeltsin, unngikk såvidt drukningsdøden da han som barn ble døpt. Det skjedde ved neddykking i en russisk ortodoks kirke.

Han forteller selv til det tyske magasinet Quick (29/8 91): "Fødselshyppigheten var temmelig stor i vår egn, og da det bare var dåp en gang i måneden, ble det stor kø

i kirken og en anstrengende dag for presten. I følge landets skikk brakte foreldrene et glass brennevin eller vodka til presten i anledning dåpen. Min tur til å bli døpt kom først ut på ettermiddagen, og da hadde presten drukket så meget at han knapt kunne stå på sine ben."

Her må vi føye til Jeltsins beskrivelse at i mange russiske kirker

skjedde ikke dåpen med bestenkning fra et vannfat, men ved neddykking. I noen kirker kan man fremdeles se dåpsgraven som ble brukt. Jeg spurte noen prester hvorfor de i vår tid praktiserte bestenkelse i stedet for nedsenkning i vannet. Svaret var at læren ikke er forandret, men "praktiske hensyn" ledet til endringen.

Jeltsin fortsetter: "Presten dukket meg ned i dåpsbassenget, men glemte å løfte meg opp igjen. Situasjonen var dramatisk for meg i vannet, men min mor klarte å dra meg opp i siste liten. Hun reddet livet mitt. Presten hadde sin egen kommentar til hendelsen: "Når babyen kunne tåle dette, så vokser han sikkert opp til å bli en kraftig kar!" Det er jo Jeltsin i sannhet blitt!

Mikhail Gorbatsjov som har en stor del av æren for frigjøringen i Østeuropa, og som ved sin "glasnost" (åpenhet) og "perestrojka" (omlegging) førte Sovjetunionen til den nye frihet, kom også fra et hjem som sørget for at han ble døpt i kirken. Selv om foreldrene var kommunister, praktiserte de i alle fall denne del av kirkens lære. Dette opplyste Gorbatsjov på en av sine pressekonferanser. (Aftenpostens A-Magasin 8.des.90.)

Moren, Maria Pantelejevna, som bare var 20 år gammel da sønnen ble født, lever ennå (1990). Som så mange andre russiske kvinner har hun vært en trofast kirkegjenger, og så sent som i 1985 forteller en prest i Den Russisk Ortodokse

Kirke at hun gikk til messe i den lokale kirken.

Gorbatsjovs kone, Raisa, kommer også fra en familie som praktiserer kristne ritualer, i hvert fall dåpen. Hun ble født i 1932, da kampen mot kirken var på det verste. Derfor var det praktisk talt umulig å døpe henne i kirken. Men foreldrene søkte en annen utvei. De fant en ortodoks prest som våget å døpe henne hjemme hos seg selv. I sin selvbiografi, "Mitt håp", som nettopp er utkommet, forteller hun at ifølge tradisjonen skulle presten foreslå navnet på den døde. Men her grep faren inn og bestemte at hun skulle hete Raisa. Han forklarte henne senere at navnet kommer fra det russiske "raj", som betyr Paradis. Så til og med navnet hun bærer vitner om hennes kristne tilhørighet!

Uten tvil har påvirkningen fra kristne foreldre spilt en viss rolle for disse sentrale personligheter i det nye og friere Sovjet som nå vokser frem. #

Fra "Aldersmytt"

GUD

hørte min bønn - også om en liten ting

Av Elna Lie, Lillehammer.

At Gud bryr seg om oss og vil hjelpe oss også i de små ting, har jeg erfart mange ganger. En slik erfaring hadde jeg etter at min mann var død, og jeg hadde flyttet til Lillehammer for å bosette meg der. Tanken var at jeg ville få meg en liten jobb på Skogli Badesanatorium, som det den gang het. Og jeg fikk en jobb der. Men den krevde blant annet stell og løft av skrøpelige pasienter.

På det tidspunkt var ikke ryggen min så god, så etter at jeg hadde sagt ja til tilbudet, begynte jeg å tenke på at dette var nok ikke det beste for meg. Men jeg syntes det var leit å si noe for om mulig å få en forandring på forholdet. Jeg la saken frem for Gud i bønn, og ba ham om å ordne dette problemet på beste måte. Det gikk noen dager, og uten at jeg selv hadde sagt et eneste ord, fikk jeg tilbud om en annen jobb. Og dette arbeidet som kveldsvertinne hadde jeg i de neste ti år.

At Gud svarte på denne måten, og så raskt, gjorde meg så godt.

Jeg følte at Gud var meg meget nær. I den oppgaven jeg nå hadde fått, kom jeg i nær kontakt med så mange pasienter, og dette ga meg mange rike og gode erfaringer. Disse erfaringene ser jeg tilbake på med stor glede og takknemlighet.

"Gled deg i Herren, så skal han gi deg det ditt hjerte trakter etter. Sett din vei i Herrens hånd og stol på ham! Han skal gjøre det." Sal. 37, 4. 5. #

Omveltninger i øst åpner nye dører.

Forandringene i Tsjekkoslovakia fører til nye, store anledninger for adventbudskapet. Våre forkynnere slipper til i radio og TV som aldri før, og møtevirksomhet i fengsler er tillatt. Nylig fikk vår kirke tilbud om å undervise i religion i de offentlige skoler. Vårt offentlige organ, som tilsvarende Tidens Tale, kommer nå ut i 50.000 eksemplarer. #

HAN HAR SAGT DET

Av Heinz Schumacher.

Det hendte engang da keiser Napoleon fra hesteryggen inispiserte sine grenaderer. De sto der i rekke og rad, stramme på linje som èn mann, offiserene foran med hendene langs buksesømmen. Helt uventet ble hesten til den korsikanske feltherren skremt, antagelig av den skarpe klangen i majorens stemme, når han sa: "Deres Majestet, jeg kan nådigst melde . . ."

Napoleon var bokstavelig talt prisgitt hesten. Den raste avsted med ham. Offiserer og mannskap sto som fastnaglet. Men fra bakerside rekke springer plutselig en av soldatene ut av geleddet og kaster seg over tøylene til den løpske hesten. Hesten sleper den unge

mannen med seg noen hundre meter, men så vinner rekrutten. Han kjærtegner det skjelvende dyrets hals og snakker vennlig til det. Da bøyer keiseren seg ned fra sadelen og sier kort: "Godt gjort, takk - kaptein!"

Begge snudde og vendte tilbake til regimentet, keiseren for å holde sin tradisjonelle tale, og soldaten for å innordne seg i offiserenes rekke.

"Er du sprø - hva?" buste en løytnant ut. "Du er soldat! Marsj tilbake på plass!"

"Jeg er ikke soldat lenger. Jeg er kaptein."

"Er du blitt stormannsgal, din tosk! Hvem sier at du er kaptein?"

NYVALG

i SDA-arbeideres Pensjonistforening

Foreningens medlemmer
samlet til Generalforsamling i Oslo

På generalforsamlingen i vår pensjonistforening, som ble holdt i Oslo søndag 6. oktober, var det som vanlig et godt og representativt fremmøte. Nye vedtekter ble behandlet og vedtatt. Vi offentliggjør dem i et senere nummer av bladet. Revidert regnskap for 1989-1990 ble også gjennomgått og vedtatt.

"Han har sagt det." Han - Napoleon.

For denne soldaten var det nok. Når HAN hadde sagt det, var det gyldig, selv om uniformsjakken og snorene ennå manglet. Og slik ble det også.

Hvilken symbolikk er det for oss i denne historien? En meget viktig lærdom. Mang en kristen tretter ofte hjernen sin til døde: "Er jeg antatt av Gud?" Hos Paulus blir de stående stille i Rom. 7, 24: "Jeg ulykkelige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?" De har ennå ikke tilegnet seg apostelens svar i Rom. 8, 1: "Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Jesus Kristus."

Fra tysk v/Per Bøhmer.

I harmoni med vedtektene foretok de fremmøtte valg for de neste to år. Valgkomiteen besto av: M. K. Stavnem (formann), Per Bøhmer, Raket Harjèn, Mary Nygaard, Trygve Åsheim. (Ingen av disse var med i styret som var på valg.) Dette utvalg foreslo følgende embetsmenn og styre:

Formann: Johan Elisenberg.
Sekretær: Alfred C. Berger.
Kasserer: Paul Frivold.
Redaktør: Alf Lohne
Øvrige styremedlemmer:

Jakob Rask Arnesen
Ruth Bjaanæs
Mary Nygaard

Forslaget ble enstemmig vedtatt. Revisoren, Jenny Christensen, ble enstemmig gjenvalgt.

Formannen takket de tre utgående styremedlemmer, som hadde ønsket seg fritatt. De var: Agnes Lohne, Thoralf Sjølyst og Margareth Aakerøe.

Støtte til foreningens arbeid eller gaver til bladet, sendes over postgirokonto nr. 0824 0760852, eller over bankgirokonto 6142.05.36452.

KONTAKT med leserne

Det betyr meget for oss som stiller med "AKTIV pensjonstid" å ha nær kontakt med våre lesere. Det gir oss førstehånds opplysninger om hvordan bladet blir mottatt, hjelper oss til å fortsette med stoff leserne setter pris på, og om nødvendig forandre på det som ønskes annerledes.

Igjen bringer vi korte hilsener fra våre venner rundt i landet. Vi begynte med et opplag på ca. 100, men nå sender vi bladet til ca. 1500 hjem!

Maria Hauge Molvik skriver fra Ostereidet på Vestlandet, og takker for "et ypperlig blad som hun gjerne hjelper til fortsatt å utkomme". Søster Maria er sykepleier, og har blant annet arbeidet som misjonær i Afrika i 10 år. Hun arbeidet ved våre hospital i Addis Abeba, Debre Tabor og Gimbie. Siste sommer avløste hun i ferietiden på Jeløy Kurbad, og gjorde en fin innsats som sykepleier og vertinne. Hun er forøvrig en av visepresidentene i verdensforbundet Det Hvite Bånd, en kjent avholdsorganisasjon.

Fra Halden nær svenskegrensen skriver Solveig Dahl blant annet: "Med glede i hjertet sender jeg en hjertelig takk for det fine og interessante bladet "AKTIV pensjonstid". Det gir meg en god følelse at jeg

ikke er glemt, og å vite at jeg har en god søskenskare blant de eldre":

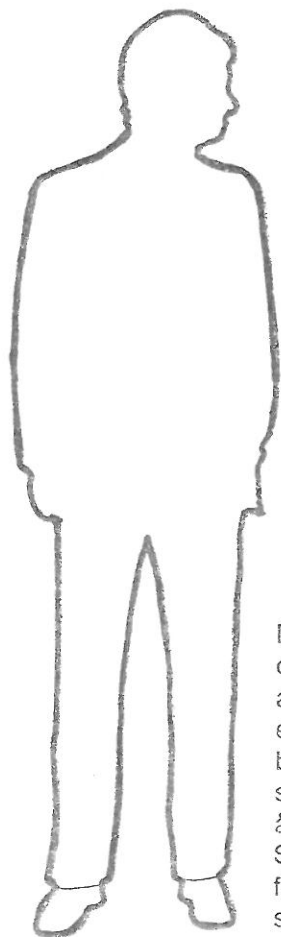
Lilly Johansen i Sandnes skriver også et koselig brev og takker for at alle trossøsken som er pensjonister nå får bladet. Hun leste det første gang hos en søster, og sa den gang: "Dette bladet ønsker jeg å få!" Nå er ønsket oppfylt, og hun takker for et interessant og givende innhold. Hun avslutter brevet slik: "Lykke til, dere aktive, pensjonerte pastorer!"

Kari Hagen i Drammen viser også sin praktiske interesse for bladet, og takker for det gode innhold.

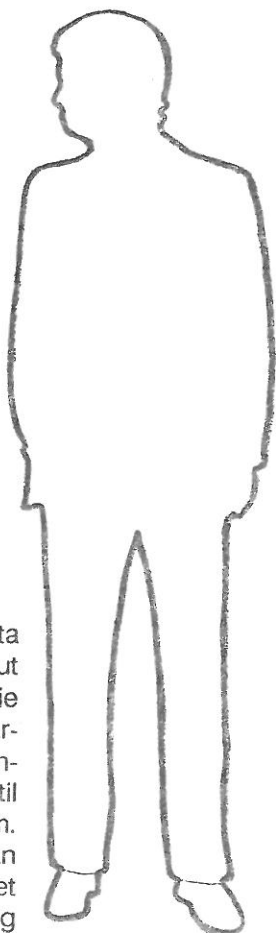
Thoralf og Kari Holtberget flyttet til Sverige for en tid siden, men de sørget for at bladet følger med dem!

Vi kunne nevne mange vi hører positivt fra. Blant dem er Odd Hagen i Alhusstrand, Svanhild Johansen i Oslo, Eli Lystad i Setesdalen, og Svein Nilsen i California, USA. Solveig Berglund i Sandefjord sørger for at hennes søster Ruth Berglund i Loma Linda, California også blir med blant abonnentene. Ruth har arbeidet mange år i vårt samfunns tjeneste, både i Norge og Amerika. I sistnevnte land har hun båret stort ansvar.

I redaksjonen sier vi takk for alle hilsener, og for de mange gaver som kommer inn, og som sikrer bladets fortsatte utgivelse. Vi vil fortsette å gjøre vårt beste for å holde godt liv i bladet, så lenge våre lesere setter pris på innholdet og støtter bladet med sine gaver.

AKKURAT SLIK SOM JEG ER

Av James Cooper, Canada.

Da vi ankom til Sri Lanka for å ta opp vårt arbeid der, fant vi snart ut at vanligvis ansetter hver familie en tjener som hjelper til med husarbeidet. Vi bestemte oss for å ansette en som kunne hjelpe oss til å komme i orden i vårt nye hjem. Snart fant vi en som vi likte, og han flyttet inn til oss. Da han sa navnet sitt, var det så langt og vanskelig at til å begynne med forsto vi ikke

stort av det. Vi lærte det jo etter hvert. For å gjøre det lett for deg, skal jeg dele det opp i flere ledd. Uttal det langsomt et par ganger, så har du det: Para-mana-nanthum.

Vi oppdaget snart at vi hadde funnet en juvél. Han var full av energi, og ivrig etter å gjøre sitt beste. Sjelden behøvde vi å be ham gjøre noe, han så oppgavene selv. Han var nett i klærne, renslig og et ordensmenneske. Når vi bad

om det, laget han delikate innfødte retter.

Vi lærte å stole på ham. Hvis vi hadde eid en million dollars, kunne vi ha betrodd dem til ham. Da min kone og jeg reiste bort i flere dager, overlot vi trygt til ham å passe både hus og våre to små barn. Alle våre venner ønsket seg maken til tjener!

En dag kom Paramanananthum til min kone med et problem. Hans bror var midlertidig uten arbeid, og

MENIGHETSVEKST

Forstander i aksjon

En av våre solide litteratur-evangelister i Nordnorge gjennom mer enn 30 år, bror Harald Didriksen, har i like mange år tjent menighetene som forstander. Han skriver og takker for "AKTIV pensjonstid", og vil gjerne at flere skal få glede seg over innholdet.

Som forstander har bror Didriksen vært meget interessert i menighetsvekst, og er det fremdeles. Om sitt direkte sjelevinnende arbeid, skriver han:

"Helt siden lysbilledtalene, eller Lohne-serien som vi kaller den, ble

til, har jeg brukt den ved offentlige møter i Adventkirken, og ved utallige husmøter i private hjem. Som resultat har vi sett flere bli omvendt, ta dåp, og slutte seg til menigheten.

På steder med stor fordom, har jeg brukt serien som et forarbeid til offentlige møter, og for å rydde av veien motstand og misforståelser. En gang inviterte vi våre naboer til å se og høre serien i vårt hjem, og stua ble smekkefull. Vi viste hele serien, 21 lysbilledtaler, og det tok selvsagt mange uker.

han behøve et sted å bo inntil han fikk ny jobb. Kunne han få lov til å bo sammen med ham i vårt hus?

Min kone stilte noen spørsmål. Hva slags mann var denne broren? Etter flere forsøk på å beskrive ham på sitt mangelfulle engelsk, følte Paramanananthum at de engelske ordene han mestret, ikke strakk til. Men så oppsummerte han hele beskrivelsen i en eneste setning, og det var nok. Han sa: "Min bror er akkurat som jeg!"

Det avgjorde spørsmålet for min kone. Hvis broren var akkurat lik ham de hadde, kunne han selvfølgelig få bo i vårt hus. Så han kom. Og det var sant. Han var like fin som Paramanananthum.

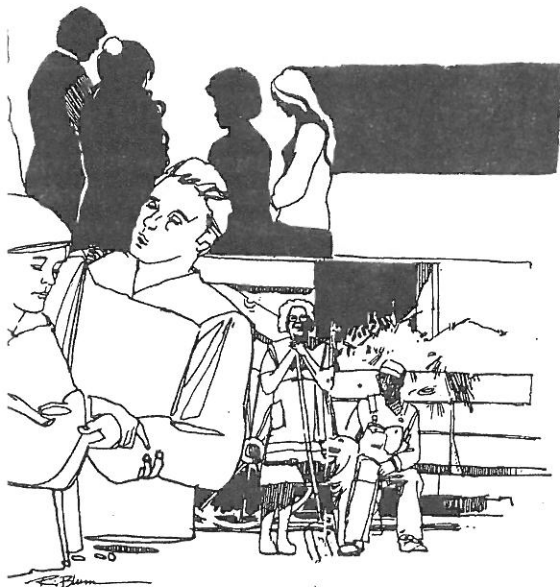
Siden da har jeg mange ganger tenkt på denne erfaringen, spesielt når jeg forgjeves forsøkte å be-

skrive Jesus for noen som ikke kjente ham. Hvis vedkommende bare kjente min Jesus, ville han eller hun med glede velge Ham som sin Venn og Frelser! Det ville være en veldig hjelp hvis jeg i sannhet kunne si: "Jesus? Han er akkurat sånn som jeg er!"

Somme tider tenker jeg litt lenger. Tenk om alle vi som kaller oss Jesu etterfølgere i sannhet kunne si: "Jesus? Han er akkurat som jeg er!"

Og jeg tenker enda litt lenger. Hvis Jesus skulle fortelle andre hvordan jeg er, tenk om alt han behøvde å si var dette: "Charles Cooper? Joda, han er akkurat lik meg!"

Denne oppfordringen finner vi i 1 Joh 2, 6: "Den som sier at han er i ham, må leve slik Jesus levde."

Mange kom igjen og igjen, og enkelte begynte å komme til kirken sabbatsmøter.

Da vi var kommet gjennom hele serien, innbød vi en predikant hit. Han hadde straks gode interesser å arbeide med, og førte tre personer inn i menigheten!

Jeg mener at serien aldri blir for gammel til å tjene som et godt redskap i arbeidet for menighetsvekst. For en tid siden ble jeg kjent med en forretningsmann. Hans bestemor og to tanter var syvendedags-adventister. Vårt bekjentskap ledet til at han besøkte kirken vår, og vi ble gode venner.

Jeg lånte ham først noen bøker. Siden lånte jeg ham hele lysbilledserien. Budskapet grep ham, og han innbød flere av sine naboer til å se og høre. Det var ikke lenge før han bestemte seg for dåp.

Imidlertid fylte et brennende ønske mer og mer hans sinn: Han ville vinne en person for Kristus som kunne bli døpt på samme dag som ham!

Vi priser Gud for det som skjedde. Da jeg som forstander senket ham ned i dåpens begravelse, kunne vi ved samme anledning døpe en dame på 47 år, som han hadde vist lysbilledserien til, og vunnet for Kristus.

Denne mannen arbeider nå videre med å vinne flere på sitt hjemsted.

Kjærlig hilsen fra deres trosbror og medarbeider

Harald Didriksen."

Resultatrettet virksomhet - tross modne år.

Pastor Rolv Berge-Hansen bor i Kristiansand, men lever såvisst ikke noen mimre-tilværelse som noen antyder at trygdefolk fører. Tvertimot!

Da distriktet manglet pastor i Stavanger-Sandnes området, sendte lederne bud på ham. Han tok imot utfordringen, dro til feltet, og levde som gressenkemann i flere måneder i Stavanger. Han tok seg av menighetene, samlet unge til bibelstudier, og ivrige trossøsken skaffet ham kontakter utenfra. Særlig ledet litteraturevangelisten Hilding Cederstrøm ham til gode interesser fra sin gjerning. Offentlige evangeliske møter, bibelstudier, og ikke minst personlige misjonsbesøk, ga resultater. Ikke mindre enn 13 personer ble døpt og opp tatt i menigheten! #

AKTUELL INFORMASJON

Spennende forsøk i dansk bibelbrevskole.

Lederen for vår brevskole i Danmark, Kaj Pedersen, vil prøve noe nytt i reklame. Han mener at når det kreves så mange innbydelser utdelt for hver elev som melder seg til studier, så skyldes det at folk er mistenksomme mot det som er gratis. De tror det er en "krok" som de blir fanget av, eller at tilbudet er noe annet enn det som det gir seg ut for. Han vil derfor tilby bibelbrevskolekurs mot betaling. I første omgang vil det bli reklamert både for noen gratis kurs og andre som betalingskurs. Vi venter i spenning på resultatene! #

Mindre kreft rammer adventistene.

Igjenn fokuserer media på adventistenes livsstil, spesielt de fysiske fordelene som deres helseprogram gir medlemmene. Aftenposten (morgenutgaven 16/9 91) bragte en artikkel under en tospaltet overskrift: "Litt mindre kreft blant adventister". Den bygger på dr. Vidar Fønnebøs forskningsresultater. Han arbeider ved Institutt for samfunnsforskning i Tromsø, og ifølge avisen har han besøkt alle adventistmenigheter i Norge og fått navn og fødselsdato for medlemmene. Med de nødvendige tillatelser i lommen har han koblet disse opplysninger mot hjertekar-undersøkelser, kreft- og

dødsregistre. Vi siterer et lite utdrag fra artikkelen:

"Adventistenes livsstil med lite kjøtt og fisk, mye frukt og grønnsaker, og mye flerumettet fett fra matolje, gir en klar helsegevinst. Særlig blir det mindre hjerteinfarkt, viser Fønnebøs foreløpige tall. Men hjerteinfarkt-tallene er ennå ikke helt klare. Derimot foreligger kreft-tallene, nylig publisert i det prestisjetunge tidsskriftet *Cancer*".

Legen og forskeren Vidar Fønnebø er medlem av adventmenigheten i Tromsø. #

Stor reportasje om imponerende bibelsamling.

Det mest populære ukemagasinet i Norge, i alle fall hva opplag angår, Aftenpostens A-Magasinet, hadde 24/8 91 et to-siders oppslag om Hans Beckhaug og hans enestående samling av bibler. Oppslaget var illustrert av store firefargers bilder, og utgjorde en meget fin reportasje. Samlingen som omfatter ca. 1000 utgaver av Bibelen, fra de største foliobibler til verdens minste miniatyrer, regnes som Nordens største bibelsamling. Den innbefatter blant annet verdens minste bok som er på 3x4 millimeter, og inneholder "Fader Vår" på syv språk. Journalisten nevner også at Beckhaug har arbeidet på Sunnhetsbladets trykkeri i 30 år og er adventist.

Milevidt fra Bibelen.

Romersk-katolsk lære avviker fra Skriftens klare ord om hvordan et menneske blir rettferdig for Gud. Det er denne kirkens tunge ansvar at den har fordunklet evangeliet om Jesus for hundretalls av millioner mennesker gjennom århundrene.

Så hjelper det lite om paven er mot fri abort, mot frigjøringssteologi og kvinnelige prester. Han representerer en kristendomsforståelse som på de fleste avgjørende punkter befinner seg milevidt fra det bibelske vitnesbyrd. Pave Johannes Paul II hevder å sitte på Peters stol med den samme guddommelige fullmakt som den store apostelen. Men han forkynner og lærer ganske annerledes enn både Peter og de andre apostlene om veien til frelse.

Generalsekretær
Egil Grandhagen,
Misjonssambandet, i "Utsyn".

Pensjonistforening i Danmark?

Våre danske trosfeller har i flere år arrangert sammenkomster for de eldre i menighetene. Møteplassen har blant andre vært Himmerlands-gaarden på Jylland. Ved unionens arbeidermøte i september innbød noen av de eldre misjonsarbeiderne Johan Elisenberg og Alf Lohne til å fortelle litt om organisasjonsformen i vår forening i Norge. De fremmøtte var tydelig interessert i å organisere noe lignende i Danmark, og nedsatte en arbeidsgruppe til å forberede saken. Den består av L. M. Jensen, Thv. Kristensen og Hans Jørgen Schanz. Vi ønsker lykke til! #

Indremisjonsleder som lotterigevinst.

Opland krets av indremisjonen lodder ut en uvanlig gevinst på årets julesalg. Hovedgevinsten er nemlig selveste Indremisjonens generalsekretær, Anfinn Skaaheim! Den som kjøper vinnerloddet, får Skaaheim som taler på et vårmøte i sin forening. Kretsbladet i Opland understreker at premien ikke er til odel og eie, men må returneres etter bruk, samme kveld!

Fra "For Fattig og Rik".

Ingen økonomiske problemer i Paradis.

Vi legger merke til at kassereren i Vestnorsk Distrikt har en tiltalende adresse. Ifølge adresselisten for Vestnorge bor han i 5040 Paradis! Det må være et godt bosted. I alle fall hører vi at kasserer Finn H. Eckhoff er en av de få kasserere i våre norske organisasjoner som ikke plages av særlige økonomiske vanskeligheter! #

Rettelse.

I forrige nummer av bladet opplyste vi at 100.000 russiske bibler er trykket i Sovjet. Tallet er korrekt, og biblene er trykket og blir distribuert i Sovjet, men vi forvekslet dessverre trykkested med Review and Herald i USA. Vi håper trykkfeilen blir en profeti som snart oppfylles., for selv om trykkeribygningen som skal oppføres i Sovjetunionen er forsinket, grunnet problemer med byggematerialer, skulle det ikke vare lenge før også dette trykkeriet er i funksjon! Red.

ADVENTISTER VERDEN RUNDT

Mot syv millioner medlemmer.
Ved utgangen av 1990 talte Syvendedags Adventistsamfunnet 6.661.-621 medlemmer i hele verden. Det er en tilvekst på 478.036 fra siste år. #

Fire års planlegging

Vår verdensorganisasjon skal ha sin neste sesjon, eller generalkonferens, sommeren 1995. Men selv om det ennå er fire år til begivenheten, har styret allerede valgt en hovedkomite til å forberede de utallige detaljer i det omfattende arrangement. Det omfatter minst 50.000 mennesker! Den forberedende komiteen består av 17 personer, ledet av K. J. Middleider, viseformann i Generalkonferensen. #

Italienske adventister kan betale noe av skatten til kirken.

Italienske skattebetalere kan nå velge Adventistsamfunnet som en av fire velferdsorganisasjoner som får en viss prosent av skatten. Dette ble bestemt etter at Den Romersk Katolske Kirke mistet et statstilskudd de har hatt i 300 år. Dette skyldes at i 1990 ble katolisismen avskaffet som statsreligion.

Nå kan altså folk velge om de vil la en viss prosent av skatten gå til katolikkenes, pinsevennernes, adventistenes eller statens velferdsarbeid. #

Hovedkvarteret innfører sparetiltak.

Den økonomiske situasjon tvinger vårt internasjonale hovedkvarter, Generalkonferensen, til å redusere utgiftene med 13%. Dette vil blant annet påvirke medarbeidernes reiser, for disse veier tungt på utgiftsiden. En henstilling om å begrense reiser bare til det absolutt nødvendige, går til alle de ansvarlige. Hver enkelt får sitt reisebudgett og pålegges å holde seg innenfor dette.

Også små ting taes med i sparetiltakene. I et rundskriv til de ansatte, pekes det på at hver gang noen bruker kontorets telefon til en lokal privatsamtale, koster det organisasjonen 10 cent (ca. kr. 0,65). Hvis hver avdeling satte opp en bøsse og la 10 cent hver gang de ringte hjem, avtalte møte med en venn, etc., ville det anslagsvis spare ca. 100 dollars pr. måned. Et lite beløp i et mangemillion-budgett, men ingen liten sum i en familie. "Hvorfor ikke behandle Herrens penger like omhyggelig som våre egne?", heter det i rundskrivet. #

Kjempevekst i Syd-Amerika.

Adventistenes Sydamerikanske Divisjon, som har hovedkontor i Brasil, nådde en million medlemmer ved utgangen av 1990. Det tok hundre år å nå denne første millionen. Våre ledere regner med at det skal ta bare ti år å vinne en million til. #

Du sier jeg er gammel blitt, men sannheten er den at huset som jeg bor i, er blitt slitt. Jeg vet det, venn! Det er jo brukt i mange år, har tålt så mang'slags vær. Derfor er det ikke rart at det slitets merker bær.

Du ser jo bare huset mitt, men det er ikke meg, forveksler meg med det du ser, folk gjør så titt som deg. Men den som bor derinne er så munter, ung og glad, har nyss begynt det liv som evig leves i Guds stad.

På taket skifter farven, og mitt vindu dunkelt er, og veggen er litt ramponert, og tynnslikt her og der. Grunnmuren er nok ikke fullt så stø som før. Å nei, dette er det du ser, men det er ikke meg.

Jeg steller nok på huset mitt, så det kan stå litt til, men til et nytt og bedre hjem hos Gud jeg flytte vil. Mitt liv fortsetter over der i herlighetens stad. Jeg er nok ikke gammel, nei, men ung og lys og glad.

Kan jeg bli gammel, tror du, på så få og korte år? Jeg føler meg så ung i sinn, går mot en evig vår. Jeg sørger ei om huset mitt litt falleferdig blir, men ser med troens klare blikk på hjemmet Gud meg gir.

Hvis jeg i dette skjønnne hjem av nåde skal få bo, jeg vokse må i kjærlighet, bli ved i bønn og tro. Der finnes ingen sorg og nød, og ingen urenheter, for Jesu blod har renset dem som bor på dette sted.

Jeg tror mitt hus er ferdig snart, i himlens skjønnne land. Og arkitekten, Herren, er min kjære Frelsermann. Han fyller det med skjønnne ting han overlot til meg. Å få en skatt i himmelen til slutt, det ønsker jeg.

Forfatter ukjent. (Sendt inn av Randi Frivold.)

HUSET MITT

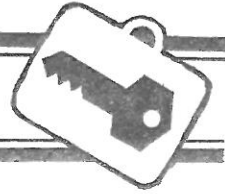
2 Kor. 5, 1-10.

ET TILBUD TIL DEG

Mange eldre etterlyser sang og musikk de liker å høre. Nå har vi et tilbud alle over 60 vil bli lykkelige over å ta imot. NBI-studio har på oppfordring laget en kassett med sanger som Kjell Ekeberg har sunget inn. Opptaket ble gjort for mange år siden, og omfatter kjente og kjære evangeliske sanger vi eldre kjenner og er glad i, slik som: "Det er makt i de foldede hender", "Hjem til min Fader igjen", "En Fråmting frå Galileen", "Herligste navn", "Herre, ta i din sterke hånd", og mange andre sanger som du kjenner like godt. De fleste av våre lesere er sikkert også kjent med navnet Kjell Ekeberg. Han var i mange år solist og medlem i Betel menighets forskjellige kor. Han har også medvirket som solist ved flere predikanterens offentlige virksomheter.

Kassetten heter: "HJEM TIL MIN FADER IGJEN" og koster kr. 75,-. Bestill den i dag fra NBI-studio, Postboks 40 Årvoll, 0515 Oslo, Tlf. (02) 65 55 30.

PRAKTISKE TIPS

De eldre og medisiner.

Eldre mennesker er unge mennesker som har levet en stund, og mens de har levet, har tidene, omgivelsene og kroppen forandret seg. Kroppen har fått mindre yteevne, og mindre motstandskraft mot sykdom. Også kroppens evne til å ta opp og skille ut legemidler er forandret.

Etter hvert som man blir eldre, blir det mer vanlig å bruke medisiner. Mange bruker også flere forskjellige medisiner. Omtrent halvparten av alle medisiner som brukes i Norge, brukes av personer over 60 år.

Det er viktig at legen vet hvilke medisiner du bruker, også de du har fått av andre leger, og de reseptfrie medisiner og naturmedisiner du tar.

Ingen medisin, heller ikke naturmedisiner, kan forsinke aldringen. Det er heller ingen medisiner som kan forebygge aldringssykdommer når de gis til friske.

Alle eldre kan med fordel ta vitaminer. D-vitamin er spesielt viktig. Ta gjerne tran. Det sikrer kalkballansen, og kan bidra til å forebygge det bentapet som rammer mange eldre kvinner og gjør at man blir mer utsatt for brudd i hofte, overarm og rygg.

Fra Statens utvalg for legemiddelinformasjon.

En vellykket dag.

Kontaktbladet for Vegårdshei alders- og sykehjem, "Kalosjen", bringer følgende oppskrift på en vellykket dag:

En kopp vennlige ord.

To kopper forståelse.

Fire teskjeer tid og tålmodighet.

En håndfull varm personlighet.

En stenk av humor.

Fremgangsmåte: Vei ordene nøye.

Tilsett forståelsen. Bruk god tid og glem ikke tålmodigheten. Blandes over ilden med den varme personligheten, men må ikke koke.

Hold temperaturen på 37,5 grader, og ha alltid humoren beredt. Smak til med livets krydder. Serveres i individuelle porsjoner. Lykke til! #

Biltyver stjeler frakirkegjengere.

Mange adventister kjører egen bil til kirken, eller følger med i andres kjøretøy. De bør tenke på at nå spesialiserer mange tyver seg på innbrudd i biler parkert utenfor kirker. Besøkende til gravsteder, og som setter bilen utenfor kirkegården, opplever også en sterk økning av bilinnbrudd. Norsk Automobilforbund (NAF) opplyser at i hele fjoråret ble det anmeldt 24.051 tyverier av, eller innbrudd i, parkerte biler. Bare i løpet av seks måneder dette året var det rapportert ikke mindre enn 21.223 slike tilfeller!

NAF hevder at de fleste innbruddene skyldes bileierne seg selv. I

70% av tilfellene bryter tyven seg inn fordi han ser en lommebok, en veske, en håndveske, en plastpose eller lignende med uanet innhold ligge i setene. Han behøver bare fem sekunder på å knuse en rute og stjele det han ser. For ham er det nok om du er borte i 30 sekunder. Forlat aldri bilen med gjenstander på setene som er synlige utefra. Legg det heller i bagasjerommet! #

Hvor meget koffein?

Vet du hvor meget koffein det er i en kopp kaffe, en kopp te, en kanne Cola eller en liten sjokolade? Her finner du svarene fra pensjonistbladet "Modern Maturity" i USA for april/mai 1991:

- En kopp pulverkaffe: 50-75 milligram.
- En kanne Coca Cola: 46 milligram.
- En kopp te: 35-46 milligram.
- En kanne Pepsi Cola: 36 milligram.
- En liten sjokolade (30g): 1-15 milligram.

Kan vanedrikking av koffeinholdige alkoholfrie drikker, både sukkerfrie og sukkerholdige, føre til avhengighet?

Svaret er: Ja. Avhengighet av koffeinholdige drikker er ganske alminnelig, spesielt blant barn. #

Hvis fingrene ikke er sterke nok. Dagens mineralvannflasker er nesten umulige å få opp, og hører man ikke til den sterke typen, kan det være et problem. Men fortvil ikke, for du har sikkert en nøtteknekker i kjøkkenskuffen. Hold korken fast i "kjeften" på nøtteknekkeren (klem ikke for hardt for da kan flaskehalsen ryke), drei deretter forsiktig - og korken vil løsne.

*SDA-arbeideres
Pensjonistforening
ønsker alle bladets lesere
en god jul
og et velsignet
godt nytt år!*

AKTIV

PENSJONSTID

Organ for
SDA-arbeideres Pensjonistforening

Redaktør: Pastor Alf Lohne
Olav Kyrres gt 13
0273 Oslo
Tlf. (02) 44 65 02

SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

Formann: Pastor Johan Elisenberg
Nordåssløyfa 29 A
1251 Oslo 12
Tlf. (02) 61 73 19

Sekretær: Pastor Alfred C. Berger
Bergerhøgda
1464 Fagerstrand
Tlf. (09) 93 91 80

Kasserer: Pastor Paul Frivold
Fjordgløttveien 15
3506 Røyse
Tlf. (067) 37 4 89

Støtte til foreningens arbeid
eller gaver til bladet
sendes til kassereren over
postgirokonto nr. 0824 0760852
eller over
bankgirokonto nr. 6142.05.36452

Layout: A.C.Berger

BARNE FILOSOFI

Av André Sanders

Lille Kjell og Ole leker
på en gammel kirkegård.
Kjell er over åtte somre,
Ole i sitt sjette år.

De har veddet om å finne
graven med den største sten.
Ole roper snart i glede:
- Kjell, her er en fin-fin en!

Kjell har trasket bort til broren,
og så ser de begge litt
på en gammel stormannsbauta
hugget ut i fin granitt.

- Åffer tror du at dem setter
sånne svære steiner her?
Tror du, Kjell, at dem kan se dem,
dem som ligger under der?

- Tror du daue folk kan glane
du da, tosken! sier Kjell.
- Klart dem står der for at andre
folk skal kunne se dem, vel.

- Jamen, åffer er'ke alle
like høge dada, gett?
Er dem kanskje redde for at
noen ikke skal bli sett?

-Pytt, vi har vel alle auger
også til å se en låg.
Men dem gjør vel noen høge
for at Gud skal se dem øg.

- Jamen, dem som ikke får no'n
slike steiner når dem dør?
- Det er dem som ikke trenger,
for dem kjenner Gud fra før . . .

